

ಬತ್ತಾದೇ?'. ಯಾರು ಭುವನೇಶ್ವರಿ? 'ಯೆ ದೇಲಂಪ್ ನೋ ದಟ್? ಶಿಕ್ಷಣ ಮದರ್ ಅಥ್ ಆಲ್ ಮದಸ್ರ್', ತಾಯಂದಿರ ತಾಯಿ. ತಾಯಿ ಭುವನೇಶ್ವರಿ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಡ್ಡಿ ಉಲಗಿಗೆ ಹೋದರೆ ರಾಚ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿದೆ ಬಂದಿರುವ ವಿಜಯ ಪ್ರಕಾಶ್, ರಾಚ್ಯೋತ್ಸವ ಜುಗಲ್ ಬಂದಿ, ಎಂ.ಡಿ. ಪಲ್ಲವಿ, ಅಜಯ್ ವಾಲರಿಯರ್ ಅವರ ಯುಗಳಿಗೆ. ದೀಪಾವಳಿ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದರೆ ಎರಡೂ ಜೋತೆ ಸೇರಿ ಪಟಕ. ಆಗಾನೆ ನವರಾತ್ರಿ ಮುಗಿಸಿದ ಗೃಹಿಣಿಯರಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮರಳಿದ ಮನ್ನ.

ಬಹಳಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡಲೂ ಬರುವುದಲ್ಲ. ಬರುವರೂ 'ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯದವರು'. ಕೆಲವರಂತೂ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗಿ 'ಬಯಾಮ್ ಕನ್ನಡಿಗ್' ಸೈಫ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವವರು, ಮ್ಯಾರೇಜ್ ಕೋಚಾದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀನ್ ಕಾಡ್ರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡಿಗರು. ಕೆಲವರು

ವಂದುಕೊಂಡು ಬೇರೆ ತಮಿಳ್‌ ತಲುಗೋ ಪಾಟಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ವಿವಯ ನಮಗೆಲ್ಲಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗ್ಗಾರಿಗೂ ನಾವು ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಜರೆಯುವ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಜೋತೆ ನಮಗೆ ವಾದಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡ ರಾಚ್ಯೋತ್ಸವನ್ನು ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆಯೂ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವಾಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಚ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವಾದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಶಯವಿದೆ ಎಂದು ನಾವ್ಯಾರೂ ತಿಳಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಂದಿಕೊಲು, ದೊಳ್ಳು ಕುನ್ನಿತ್, ಕಂಸಾಳ್ ಪದಗಳ ಸ್ವೀರಿಯೇಟ್‌ಪ್ರಾ ಇಲ್ಲಿಯಾಗಿನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

ನಮಗೆಲ್ಲ ರಾಚ್ಯೋತ್ಸವ ಒಂದು ಹಬ್ಬ. ಸೋಂತಿಯಲ್ಲಾ ಗ್ಯಾರಿಂಗ್. ಒಂದು ಧೀಮ್ಮಾ ಪಾಟಿ. ಹ್ಯಾಲೊವೆನಿಗೆ ಚೆತ್ತವಿಚೆತ್ತವಾದ ದಿರಿಸು, ಬೇಳಿ ಶವರಿಗೆ ಗುಲಾಬಿ, ನಿಲಿ ಧೀಮ್ಮು, ಹೊಸವರ್ವಣಕ್ಕೆ ಬಲೂನು, ದೀಪಾವಳಿಗೆ ಪಟಕಾ,

ಅಂದ್ರೆ ಕೊಸಂಬರಿ, ಅಂಬೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಅವಕ್ಕೆ ಇವು ಕನ್ನಡದ ತಿನಿಸು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದ ಸಾರು, ತಮಿಳನ ಕೊಳಂಬಿಗಂತ ಬೇರೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ನಾಲಿಗೆ ಹೆಣ್ಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೊಂಡ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೇನನು ನಿಗಮನಿಗೆ, ಅಮಾರ್ಣಾ ಮಲ್ಲಿಕನಿಗೆ ಆಕ್ಷೇತಿದೆ ಎಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಮಗಳ ಬಳಿ ಕೆಲದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವಳ ಅಸಾಮಿ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬು 'ನೀವು ಕನ್ನಡಾ ಗ್ಯಾಂಗು ಬಹಳ ಎಕ್ಕುಕೆಳ್ಳಿ ಸೀವ್. ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪು ಅಮ್ಮಾ ಒಂದೇ ಒಂದು ದಿನ ನಿಮ್ಮ ಮನಸೆಗೆ ಉಂಟಿದ್ದ ಇಲ್ಲಿ ಅಂತ ಕರೆಯೊಬ್ಬು. ಅಕ್ಷಾತ್ತಾ ಅವರು ಬಂದರೂ ನಿಮ್ಮಪ್ರಾ ಅಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲ ಬರೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತಾಡ್ದಿರೆ. ಈ ಉಲಿನಿಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು' ಎಂದು ದೂರಿದನಂತೆ. ನನ್ನ ಯಾಕ್ಕಿನಂಥ ಉಲಿನಿಲ್ಲಿಯೂ ಅಸಾಮಿನವರು ಸಂಘ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಜನ ಇಲ್ಲಿದ್ದಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ 'ಕನ್ನಡಾ ಗ್ಯಾಂಗು' ಬಿಂಬಿತಿರುವ ಕಂಬಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬೇಕೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗಲೀಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದ ಗ್ಯಾಂಗು ಕಟ್ಟುವರು ನಮ್ಮಂಥ ಪರದೇಶಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾವು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಿಂದಲೇ ಕಲಿಸುವ ಅನಿವಾಯತೆ ನಮಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೇ ಎಂಬುದು ಮೊದಲೋದಲು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿರದಿದ್ದಾದು ಈಗ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನೀ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿರುವ ಕ್ಲಾಸಿಕ್‌ಗಳನ್ನು ಓದಲು ಕೊಟ್ಟಾಗ್ 'ಗಿವ್ ರೆಸ್ಪೆಕ್ಟ್', ಟೊಕ್ ಇನ್ ಪ್ರೈಲ್‌ರಲ್', 'ಲೇಡಿಸ್ ಥಿಂಗ್ಸ್ ಕರ್', 'ಹರ್ಮಿಟ್‌ ಜೇ ಸ್ಟಿಲ್ಸ್', 'ವೆಂಕಟಾ ಹೆಲ್ಡ್ ಹಿಸ್ ಕಾಕ್ ಇನ್ ಥಿಂಸ್ ಅಮ್ರೋಫಿಟ್‌' ಓದಿ ತಜ್ಬಿಬ್ಬಾಗುತ್ತವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವ ಕನ್ನಡ ಅಲಿವ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಡೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ಉಳಿಟ್ಟ ಅಟ, ಬಟ್ಟಿ, ಕ್ರೆಫ್ಟ್‌ಗೊಡರ ಮಾತು, ವಿಜಯ ಪ್ರಕಾಶನ 'ಅಲ್ಲಾಮ್, ಅಲ್ಲಾಮ್' ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೆಟ್‌ಲ್ ಆಗುತ್ತವೆ. ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ನಾಳೆ ಇದೇ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿ ಉಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಜಯಿತಣ್ (ಜಯಿತ ಕಾಲಿನಿ) ಹೇಳಿದಂತೆ 'ಇಂದಿನ ಪಾಪ್, ನಾಳೆನ ಪೋಕ್'.

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ತಡ್ಡಿರಿಗೆ ಇದು ಭೋಳಿತನ ಮೇಲ್ಮೈದರದ ಕನ್ನಡತನ. ಅಸ್ವಿತೆಯ ತೋರ್ವಾದಿಕೆ, ಹಪಹಾರಿ, ಕನವರಿಕೆ, ನನವರಿಕೆ, ಹಳವಂದ - ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಸ್ವಿಸಿ ಅನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ ಪದಪೂಜಗಳಿದ ಅವನ್ನು ಹಂಗಿದರೆ, ಏಮುಕಿಸಿದರೆ ಶೇಕ್ಕಾಯಿತರನನ್ನು ಲಾಂಟಿನಲ್ಲಿ ಓದಿದಹಾಗೆ ಜೀಗುಳಿಗಳು ಕೂಡ ಅವಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಗಬಹುದು. ಒರೆಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋಗಬಹುದು.

ಪ್ರತಿಶ್ಯಾಯಿಸಿ: ರಚನಾತ್ಮಕ ಟೀಕೆ-ಪ್ರಿಪ್ಟ್‌ಜೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ. ಪ್ರತಿಶ್ಯಾಯಿ ಬಟ್ಟುಕು, ಡುರುಕಾರಿರಲಿ. ಇ-ಮೇಲ್: feedback@sudha.co.in

'ಕನ್ನಡಿಗಾಸ್' ಆದರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು 'ಕನಡಾ', ಉಳಿದ ಜನ ಕೇವಲ ಕನ್ನಡಿಗರು.

ತಾವ್ಯಾರು ಎಂಬ ಜಿಜಾಸ್ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಚಂಡಿಗಢದಲ್ಲಿ ಬೇಳಿದ ಕನ್ನಡತಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನಲ್ಲಿ ಬರಕೊಂಡು 'ಭಾರತ ಜನಸಿಯ ತನುಜಾತಿ' ಹೇಳಿದರೆ, ಇಲ್ಲೋ ಬೇಳಿದ ನನ್ನ ಮಗಳು 'ದೂರದಿಂದ ಬಂದರೆ' ಹಾಡಿದ ಕನ್ನಡದ ಉಚ್ಛಾರ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೂಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಮುದುಕುತ್ತಾಳೆ. 'ಬೇಳಿದಿಗಳ ಹೀಟೆಗಿಗೆ ಎಳ್ಳು ಉಳಿಟ್ಟಿತ್ತು ನಾಯೋಂದು' ಎಂಬ ಸಾಲು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೇಳಿದಿಗಳಿಗೆ ಹೀಟೆಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾನೆ ಮಗ. ಇವರನ್ನು 'ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲ ನೀವು; ನಿಮಗೆ ಕನ್ನಡ ರಾಚ್ಯೋತ್ಸವ ಮಾಡುವ ಹಷ್ಟೆಲ್ಲ' ಎಂದು ಉಟ್ಟು ಓರಾಟಾರಾದು ವಾದಿಸಿದರೆ, ಹೇದರಿಸಿದರೆ 'ಇಟ್ಟ್ ಒಕ್ಕೆ'

ರಾಚ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಕೆಂಪು.

ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದು ಕನ್ನಡ ಎಂದರೆ ಒಂದು ನುಡಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಮನಃಫಿಲಿ, ಅದು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲಾದ ಪದಿಂಟಿ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಸ್ವಿತೆಯಲ್ಲ. ತಾವು ನೋಡಿದ ಹಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ಬೇಲಾರಿನ ಶ್ರೀಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ದೊಡ್ಡಗಳೆಂದ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಗ್ಗೆ, ರೋಡಿಫ್ರೋನ್ ಪ್ರಟ್ಟ ಪ್ರಟ್ಟ ಕೇಳಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಸೇನನು ನಿಗಮನ ಕನ್ನಡದ ಹಾಡುಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಬ್ರಿಟ್ಟಿ ಕಾಫಿ ಬಗ್ಗೆ ಥಿಂಗ್ಸ್ ಅಮ್ರೋಫಿಟ್‌ ಓದಿ ತಜ್ಬಿಬ್ಬಾಗುತ್ತವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುವ ಕನ್ನಡ ಅಲಿವ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಡೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ಉಳಿಟ್ಟ ಅಟ, ಬಟ್ಟಿ, ಕ್ರೆಫ್ಟ್‌ಗೊಡರ ಮಾತು, ವಿಜಯ ಪ್ರಕಾಶನ 'ಅಲ್ಲಾಮ್, ಅಲ್ಲಾಮ್' ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೆಟ್‌ಲ್ ಆಗುತ್ತವೆ. ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ನಾಳೆ ಇದೇ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿ ಉಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಜಯಿತಣ್ (ಜಯಿತ ಕಾಲಿನಿ) ಹೇಳಿದಂತೆ 'ಇಂದಿನ ಪಾಪ್, ನಾಳೆನ ಪೋಕ್'.